

Мария Илиева

Копнение...

Обрулени листа пилеят се
под вятъра в душата ми.
Съскат сухите ми мисли,
пожълтели от очакване.
Дъжд вали, посипва ме
капчиците ситни
бръчки правят...
Глухо е.
Ще ме прегърнеш ли отново
с топлина на жълто лято?
Слънчогледите във мен
ръсят черно зърно.
Искам във косите ми
пак да сещам пръсти,
нежни,
както
тебе.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10141>]